Служба „Преса и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 101/10
Люксембург, 7 октомври 2010 г.

Решение по дело C-224/09
Наказателно производство срещу Martha Nussbaumer

Когато на строителен участък има повече от един изпълнител, правото на Съюза изисква да се назначи координатор за безопасни и здравословни условия и да се изработи план за безопасност и здраве при наличие на особени рискове

Обстоятелството дали се изисква разрешение за строеж няма значение

Директивата относно минималните изисквания за безопасност и здраве на временни или подвижни строителни участъци[1] предвижда, че за всеки строителен участък, на който има повече от един изпълнител, инвеститорът или супервайзърът на проекта определя координатор за безопасни и здравословни условия, който отговаря за прилагането на общите принципи на превенция и безопасност за защитата на работниците. Тя предвижда и че инвеститорът или супервайзърът на проекта следи за това да се изработи план за безопасност и здраве в случай, че работата включва специфични рискове за безопасността и здравето на работниците. Директивата съдържа неизчерпателен списък на тези строителни работи.

Според италианския закон за транспониране на посочената директива, задължението да се определи такъв координатор и да се изработи подобен план не се прилага за частни строителни работи, за които не се изисква получаването на разрешение за строеж.

През 2008 г. инспекторите от службата за защита на труда от автономната провинция Bolzano извършват контрол на строителен участък за реставрирането на покрива на къща за живеене с височина от около 6—8 метра. Парапетът, кранът и работната ръка са предоставени от три различни предприятия, които присъстват едновременно на строителния участък. Италианският закон не изисква издаването на разрешение за строеж. От собственичката на сградата и инвеститор се търси отговорност за нарушение на задълженията за безопасност, наложени от директивата.

Tribunale di Bolzano има съмнения относно дерогациите, които италианското право предвижда от задължението за определяне на координатор за безопасни и здравословни условия. Тази юрисдикция счита, че законодателят — предполагайки, че участъкът за частни строителни работи е с малък размер и следователно лишен от рискове — е пропуснал да признае, че работите, за които не се изисква получаването на разрешение за строеж, също могат да бъдат сложни и опасни, и поради това изискват определяне на координатор за безопасни и здравословни условия.

Тази юрисдикция иска от Съда по същество да се произнесе дали директивата допуска национална правна уредба, която — от една страна — позволява, за строителен участък, включващ частни строителни работи, за които не се изисква разрешение за строеж, на който строителен участък ще има повече от един изпълнител, дерогиране от задължението да се назначи координатор за безопасни и здравословни условия както при изработването на

[1] Директива 92/57/ЕИО на Съвета от 24 юни 1992 година за прилагане на минимални изисквания за безопасност и здраве на временни или подвижни строителни участъци (Осма специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 245, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 236).

проекта за конструкцията, така и за извършването на работите, и която — от друга страна — предвижда за координатора задължението да изработи план за безопасни и здравословни условия само когато няколко предприятия са ангажирани на строителен участък за частни строителни работи, които не изискват разрешение за строеж.

Италианското законодателство относно задължението за определяне на координатори и изработване на план за безопасни и здравословни условия, предвидено в директивата, вече е било повод за произнасяне от страна на Съда[2].

В решението си от днес Съдът припомня на първо място, че директивата предвижда недвусмислено задължението да се назначи координатор за безопасни и здравословни условия за всеки строителен участък, на който има повече от един изпълнител. Следователно посочената директива не допуска никакво изключение от това задължение.

Поради това **координатор за безопасни и здравословни условия трябва да се назначава за всеки строителен участък, на който ще има повече от един изпълнител**, при изработването на проекта или във всеки случай преди извършването на работите, независимо от обстоятелството дали за работите се изисква получаването на разрешение за строеж, както и дали този строителен участък включва или не специфични рискове.

Директивата следователно не допуска национална правна уредба, която позволява, за строителен участък, включващ частни строителни работи, за които не се изисква разрешение за строеж, на който строителен участък ще има повече от един изпълнител, дерогиране от задължението на инвеститора или на отговорника за строителната дейност да назначи координатор за безопасни и здравословни условия при изработването на проекта за конструкцията или във всеки случай преди извършването на работите.

На второ място, що се отнася до плана за безопасни и здравословни условия, директивата позволява на държавите членки, след консултация със социалните партньори, да разрешават изключения от задължението за изработването му, освен ако става въпрос за работа, която включва специфичните рискове като изброените в директивата, или за работа, за която се изисква предварително уведомление.

От това следва, че преди започването на дейността трябва да се изработи **план за безопасни и здравословни условия за всеки строителен участък, на който работата включва специфични рискове** като изброените в директивата, като броят на изпълнителите на строителния участък не е определящ в това отношение.

Следователно директивата не допуска национална правна уредба, която ограничава задължението за координатора по изпълнението на конструкцията да изработи план за безопасни и здравословни условия само до единствената хипотеза, в която на строителен участък за частни строителни работи, които не изискват разрешение за строеж, са ангажирани няколко предприятия, и която уредба не взема предвид като критерий особените рискове като визираните от посочената директива.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

---

[2] Решение на Съда от 25 юли 2008 г. по дело Комисия/Италия, C-504/06.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Пълният текст на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708